

ת"פ (חיפה) 78477-05-25 - מדינת ישראל נ' מיכאל קוגן

ת"פ (חיפה) 78477-05-25 - מדינת ישראל נ' מיכאל קוגן שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 78477-05-25

מדינת ישראל

נגד

מיכאל קוגן (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[23.07.2025]

כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 368(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), והיזק לרכוש במזיד בניגוד לסעיף 452 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

הנאשם הינו נכדה של המתלוננת, ילידת 1944, ובזמנים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם בביתה של המתלוננת בXXXXXX (להלן: "הבית").

בתאריך 24.5.25, בבית, וללא כל התגרות מוקדמת מצדה של המתלוננת הרס הנאשם במזיד מראה, באופן שהשליך נעל על המראה ושבר אותה.

בתאריך 25.5.25 בסמוך לשעה 9:00, לאחר דין ודברים שהוחלפו בין הנאשם למתלוננת אודות הפעלת מכשירי חשמל בבית מצדה של המתלוננת, הרס הנאשם את בסיס הקומקום בכך שהשליכו ארצה עד אשר בסיס הקומקום נשבר.

בהמשך, עת שהמתלוננת ניקתה את הבית באמצעות מטאטא, התקרב הנאשם לעברה ונטל מידה את המטאטא. בהמשך תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות מטאטא כך שהכה באמצעותו בסנטרה של המתלוננת וגרם לה לחבלה של ממש בדמות המטומה בסנטרה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה תמונות בהן תועדה החבלה שנגרמה למתלוננת (טע/3).

כמו כן הגישה המאשימה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/2) הכולל 4 הרשעות קודמות בגין עבירות סמים ואלימות.

טענות הצדדים לעונש:

המאשימה טענה בטיעוניה בעל פה ובכתב (טע/1), כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם שלמות גופה של המתלוננת, ביטחונה בביתה, בבריאותה, בכבודה וברכושה. ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר במתלוננת שהיא סבתו של הנאשם, ילידת 1944, אשר הותקפה על ידי הנאשם בביתה. ב"כ המאשימה הדגישה כי התקיפה בוצעה באמצעות מטאטא, אשר הותירה חבלה בסנטרה של המתלוננת ואת פער הגילאים והכוחות בין הנאשם למתלוננת, אשר לא הרתיעו מלבצע את העבירות. על כן המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא רבה. ב"כ המאשימה הודיעה כי לא הצליחה ליצור קשר עם המתלוננת ועל כן אינה יודעת מה עמדתה לגבי עונשו של הנאשם.

המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 9 ל- 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ביקשה המאשימה למקם את עונשו באמצע המתחם באופן שעונשו לא יפחת מ- 14 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה כי ברקע לאירוע סכסוך לגבי ירושה, הנאשם התגורר בביתה של המתלוננת שבועיים בלבד והוא אינו גר שם באופן קבוע. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם מתחל ממספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות והפנתה לפסיקה ממנה ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לאחר שכתב האישום תוקן, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד נטען כי אביו של הנאשם יצר קשר עם המתלוננת אשר אמרה לו שסלחה לנאשם, ואף נמסר כי המתלוננת הפקידה כספים לקנטינה של הנאשם. עוד נטען כי הנאשם עוזר לאביו, שאינו בקו הבריאות, בעסקו והיחסים בתוך המשפחה בדרך כלל תקינים. באשר לעברו הפלילי של הנאשם נטען כי אומנם לחובתו של הנאשם מספר הרשעות קודמות, אך עבר הרלוונטי הוא ישן משנת 2018 ועל כן ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתרה ולהסתפק בתקופה בה היה עצור. כמו כן ב"כ הנאשם הסכימה להטלת פיצוי לטובת המתלוננת.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה ואמר כי במהלך האירוע היה תחת השפעת סמים, כי הוא אוהב את סבתו וכי השלים איתה בשיחת טלפון. עוד אמר הנאשם כי הוא מסייע לאביו בעסקו נוכח מצבו הבריאותי של האב. דיון והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שבנישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הינו פגיעה בביטחונו ובשלמות גופו של אדם, ובפרט של קשישים וחסרי ישע, כאשר קיים פער כוחות בולט בין התוקף לקורבן, שהוא נעדר יכולת ממשית להגן על עצמו. במיוחד נכונים הדברים כאשר האלימות מופנית כלפי בן במשפחה בביתו.

על חומרת העבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, ניתן ללמוד מכך שהמחוקק קבע כי בגין עבירה זו לא ניתן להשית עונש מותנה בלבד, אלא מטעמים מיוחדים שירשמו (סעיף 368(ד) לחוק העונשין), דבר המלמד על החומרה הרבה הגלומה בעבירה והצורך להגן על אוכלוסיות מוחלשות.

בפסיקה נקבע, כי הפניית אלימות כלפי קשיש יש בה משום חומרה יתירה, וזאת בשים לב לפער הכוחות הבולט בין התוקף לקורבן, המצדיק הגנה מוגברת מבתי המשפט ובכלל. כך נקבע בע"פ 3307/08 מדינת ישראל נ' טועמי (04.03.09), כדלקמן:

"הפניה דווקא לאוכלוסייה חלשה, אוכלוסיית הקשישים, מתוך תקווה כי אוכלוסייה זו לא תוכל להגן על עצמה, משקפת אנטי חברתיות עמוקה ומגלמת בתוכה אכזריות ואדישות לחומרת הפגיעה הנגרמת לקורבן העבירה". נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם תקף את סבתו, כבת 81, בביתה, בו התגורר אותה עת. הנאשם הוציא מטאטא מידיה של המתלוננת, עת שטאטאה את הבית, לאחר ששבר את רכושה, והכה עם המטאטא בפניה, פגע בסנטרה וגרם לה להמטומה בסנטר.

אומנם לא מדובר בביצוע עבירה מתוכננת, אלא במעשה ספונטני על רקע ויכוח, אך אין בכך כדי להקהות את חומרת המעשה.

כתוצאה מהמעשה נגרמה למתלוננת חבלה בסנטר, כפי שניתן להתרשם מהתמונות שהוגשו (טע/3). כך גם בוודאי נגרמה עוגמת נפש לא מועטה למתלוננת, כאשר היא מותקפת בביתה על ידי נכדה. מעשיו של הנאשם חמורים ומכוערים. במקום לכבד את סבתו, שנתנה לו לגור בביתה, הנאשם תקף אותה תוך שימוש במטאטא, גרם לה לחבלה ואף גרם נזק לרכושה לאחר ששבר מראה ובסיס לקומקום. לאור נסיבות ביצוע העבירות, רף האלימות שהופעלה והנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים, אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

· בעפ"ג 21036-09-21 אנדרי זנפירוב נ' מדינת ישראל (29.12.21) המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. המערער הגיע לבית סבתו, ילידת 1938 כדי לאכול ולהתקלח. הסבתא פנתה אליו בבקשה שיחזיר לה את סכום ההלוואה בסך ₪ 8,000 שנתנה לו שבועיים קודם לכן והתפתח ביניהם ויכוח בנושא, במהלכו המערער דחף אותה בזמן שהיא ניקתה את השיש במטבח וכתוצאה מכך היא נפלה לעבר השיש וראשה הוטח בשיש, ונגרמו לה שריטות ושטף דם בפנים וביד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. המערער לא התייצב לפני הממונה על עבודות השירות למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לעשות כן, ובית המשפט קבע כי בנסיבות אלה אין מנוס משליחת המערער למאסר. בסופו של דבר הטיל בית המשפט על המערער 3 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסרים על תנאי, פיצוי בסך ₪ 1,000 למתלוננת והתחייבות על סך ₪ 3,000 להימנע במשך שנתיים מביצוע כל עבירת אלימות. המערער ערער לבית משפט מחוזי על רכיב המאסר בפועל, אך ערעורו נדחה.

· בת"פ 28628-02-23 מדינת ישראל נ' אלון לביא (18.6.23) הנאשם הורשע בביצוע עבירות איומים, תקיפת סתם ותקיפה זקן הגורמת חבלה של ממש. הנאשם התגורר עם אמו, ילידת 1940 ובשכנות לאחותו ובעלה. הנאשם התווכח עם אמו ובמהלך הדברים קילל את אחותו. כאשר ביקש ממנו המתלונן לחדול, דחף אותו הנאשם באמצעות רגלו, הפילו לרצפה, רכן מעליו תוך שהוא חונק אותו ותוקף אותו בשתי ידיו. כאשר ניסתה האם להפריד ביניהם, דחף אותה הנאשם לעבר משקוף הדלת ועקב כך נגרמה לה המטומה בידה השמאלית. בנוסף, איים הנאשם על אמו מספר פעמים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

· בעפ"ג (מרכז - לוד) 33883-11-13 בן אברהם נ' מ"י (29.12.13) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. על פי פסק הדין, המתלוננת, ילידת 1929, הבחינה כי הנאשם אשר שכר יחידת דיור בחצר שבבעלותה, מצלם את נכדותיה כשהוא שרוי בגילופין. המתלוננת ביקשה מהנאשם שיחדל לצלם את הנכדות וייכנס לחדרו. בתגובה אמר הנאשם למתלוננת "אני לא הולך מפה ולא אשאל אותך מה לעשות". המתלוננת שוב ביקשה מהנאשם שייכנס לחדרו. הנאשם דחף את המתלוננת מספר פעמים בחוזקה, וכתוצאה מכך נפלה המתלוננת וראשה נחבט בגזע עץ סמוך ולאחר מכן משך הנאשם את ידה של המתלוננת בחוזקה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננת פריקה קדמית של כתף יד ימין, שריטה בקרקפת וסימן אדום על לחי שמאל, והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה במקרים אלה נע בין שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. לאחר ניהול הליך הוכחות ובשים לב למספר תסקירי שירות מבחן חיוביים מהם עלה כי הנאשם נרתם להליך טיפולי, הוטלו על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית. ערעור המערער על חומרת עונשו נדחה בבית המשפט המחוזי.

· בעפ"ג 45787-03-13 ברגלסון נ' מדינת ישראל (29.5.13), נדחה ערעור של מערער אשר הורשע בשתי עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש ואיומים. המערער תפס את אמו בידיו ודחף אותה, הפיל אותה לרצפת הסלון ונשך אותה באפה ולאחר מכן לחץ על עינה עם אצבעות ידיו. כשהצליחה לקום החלה לצעוק בחלון "משטרה", שוב דחף אותה המערער וזרק אותה לרצפת הבית. באישום השני, הורשע המערער בכך ששוב תקף את אמו על ידי כך שתפס אותה בידיו ודחף אותה על הקיר ועל דלת הבית. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת סימנים כחולים בידיים ולכן הורשע המערער בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט לא קבע מתחם עונש הולם. על המערער הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 4 חודשי מאסר מותנה במצטבר כך שסה"כ הוטל על המערער לרצות 16 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בת"פ 11421-06-19 מדינת ישראל נ' ברלגין (3.5.20), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת זקן, אותה ביצע כלפי סבתו, וגרם לה לחבלות קשות בידיה, בפניה ובראשה, באמצעות אבן נתונה בגרב. הנאשם גרם לפגיעה משמעותית ונדרשה למתלוננת תקופת החלמה ארוכה וקשה, פיזית ונפשית. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 15 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, כולל עבירות נגד סבתו הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי בן 12 חודשים, במצטבר, כך שסך הכל הוטל על הנאשם לרצות 36 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 36052-09-20 מדינת ישראל נ' פנטה (4.1.2023) אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, בכך שהיכה מכת אגרוף בפניה של המתלוננת, ילידת 1949. עקב מעשיו של הנאשם נגרם למתלוננת אודם בעין שמאל ורגישות בצד השמאלי של הפנים שהם חבלות של ממש. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשים. על הנאשם נגזר עונש מאסר בפועל בן 8 חודשים והופעל מאסר מותנה במצטבר ובחופף כך שסה"כ הוטל על הנאשם לרצות 12 חודשי מאסר, וענישה נלווית. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בנסיבות תיק זה לא מצאתי כי קיימים נימוקים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בכתב האישום המתוקן, במסגרת דיון מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומן הצורך להעיד את המתלוננת, סבתו של הנאשם בת 81.

בנוסף נתתי דעתי לעמדתה הסלחנית של המתלוננת, כפי שנמסרה על ידי אביו של הנאשם. לחומרה, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, אשר צבר לחובתו 4 הרשעות קודמות בגין 19 תיקים שונים, בעבירות של סמים ואלימות.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים שפירטתי לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

1. 7 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 25.5.25.
2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.
3. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪ אשר ישולם תוך 90 יום מהיום. הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:
בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.
ניתן היום, כ"ז תמוז תשפ"ה, 23 יולי 2025, במעמד הצדדים.